

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETESI ÁR:
 Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
 Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
 Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
 Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
 Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓHIVATAL:
 Vágó Gyula könyvnyomdája,
 hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
 Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Visszhang a „Gondolatok“-ra.

Megkapó módon s hangon adta elő gondolatait egy volt főgymnásiumi tanuló az ó-collegiumnak, mondjuk temetésén.

Mert bizony az temetés volt. Csak a pap hiányzott, a ki kenetes szavakat hangoztasson a temetés felett, no meg a gyászdal. Pedig ott volt a pap is, kinek beszédes ajkairól vártuk is az épületes szavakat.

Temetés volt; a szellem, az éltető lélek elszállt az ó-falak közül, ama tanuló sereg s a tanári kar magával s magában vitte azt egy valóban szép, az eddigiehez képest, dicsőnek nevezhető új épületbe — új tesbe!

Nekem úgy tetszik: a feltámadás halavány jelkepe (symboluma) volt ez aktus. Hogy is mondja az írásokban a zsidók egyik legkiválóbb pharizeusából Saulusból lett Pal apostol: Elvettetik a rothadandó (hitvány) test, feltámasztatik a dicsőséges test. Ott áll a lelketlen test, az ó-collegium; új helyen, dicső alakban a lelkes test, a feltámadt új főgymnásium. A főgymnásium nem halt meg, csak átköltözött jobb, szebb házba!

Ki tudja, pár száz év múlva nem fog-e még szebb, még dicsőbb házba szállni a főgymnásium lelke, mint az emberi szellem, mondjuk, lélek, csillagokból, csillagokba

De, hogy el ne szédüljünk, a magasból, a csillagokból szálljunk vissza a földre. Ott áll a lelketlen test, az ó-collegium. Mi lesz belőle?

Hisz' még elég jó karban van, erősek falai s a vidék a mere néz, elég szép, a telek, melyen áll elég nagy (két holdnyi) s aljában egy leendő liget embriója van.

Öntsünk e tesbe lelket, állítsunk benne bármiféle alsóbb fokú iskolát, ha közsegít nem, — a mi legdicsőbb lenne — leányiskolát, és pedig állami polgári leányiskolát 4 osztálylyal vagy, ha úgy tetszik, felső leányiskolát 2 osztálylyal.

Tanuló lesz elég.

Igen ám; de hogyan? A részletekről most nem beszélek. Ea csak példákra hivatkozom. Annak idejében, a maga rendje, módja szerint a b. somogyi egyházmegye esperese, maga mellé vevén néhány lelkes férfit, tisztelkedett a tenkölt szellemű b. Eötvös miniszternél s a Beleváry-féle 10,000 frt felajánlásával (a mit később a nagylelkű miniszter visszatért) fel lett állítva a most is szépen virágzó áll. tan.-képző intézet.

Igen ám; de az ó collegium s telke bentlakásra, illetőleg internatusra van fentartva. Tudom; de bármily szép a gondolat, bármily ügyes, körültekintő a tervezet: kérdés, keresztülvihető-e.

S ha nem, ott áll még a másik akadály. Átfogná-e a b. somogyi egyházmegye engedni az épületet s telket e célra (az áll. leányiskolára) ingyen az államnak?! Én azt hiszem, igen. Hisz a létesülbi akaró internatus egy ideig alig fogna valami nagyobbacska tiszta hasznot hozni.

S ezzel majdnem egyénértékű lenne majdnem az egyházmegye lelkészei, tanítói s mások részére hármló azon haszon, hogy lehetne leányaikat hol, olcsón, egészséges (physikai, mint morális tekintetben) helyen elhelyezni s neveltetni.

Hozzáteszem, hogy, ha az emeleten helyeztetnék el a leányiskola, a földszinten levő 6—7 helyiségben ingyenes, vagy igen olcsó bentlakást lehetne a szegényebb lelkészek s tanítók gyermekei számára létesíteni.

Sőt talán az eddigi gyakorlat s példa szerint, olcsó köztartást is lehetne felállítani.

A törvény a minisztert fehatalmazza, ott, a hol szükség van rá, a hol jónak látja, állami leányiskolákat felállítani.

Ennyit egyelőre; a többi a b. somogyi ref egyházmegye s Csurgó lelkes közönségének a dolga.

Tárca.

Az öngyilkosok.

Irta: Sass Ede.

Az éjszaka behunyta csillagszemét. Mintha már halva volnék: nem láttam, nem hallottam semitt az éj fekete koporsójába zárva.

Gondolataim visszazállottak a múltba, akár csak a varjúk, keselyűk a puszták hulláira, hogy azokat szétmarcangolják.

De most már nem is fajt a marcangolásuk: mintha kiköltözött volna belőlem minden élet.

Ilyen volt a multam, a jelenem.

És a vasuti sinekre állva, melyeken nemsokára a gyorsvonatnak kellett elrobogni, vártam a jövődot. A sinek reszkettek már a közelgő vonat robogó terhetől, vagy talán attól a szörnyű katasztrófától, mely itt nemsokára végbe fog menni.

A sors keze volt annak a vonatnak a mozdonyvezetője, melynek engem kellett összetiporni. Végzetem, megtestesülve egy pokoli hatalommal száguldó gép alakjában: törtetett felém. Mint a kilőtt ágyugolyó, furta be magát a gyors-vonat a zugó éjszakába.

Én összefont karokkal álltam a rám tüszemekkel rohanó halál előtt.

Megdermesztett az életunalom.

E pillanatban egy rémitő sivitást hallottam, mely azt látszott kötségbeesett erővel oda kiáltani a futumnak: megállj!

A mozdonyvezető észrevette, hogy valaki áll a sineken: megrántotta a vészszipot és ellengőzt adott.

De a fátum fülei zárva voltak. — a fátum nem állott meg rohantában hanem rettenetesen megmutatta hatalmát annak a pogánynak, a ki kérkedve hivatta megsemmisítő erejét, mely ezer halált bír osztani egy percben.

A vonatot nem sikerült rögtön megtorpantani. Egyszerre olyan életmetsző fájdalmat éreztem, mintha minden világi bűnömet ezzel kellene megbűnhődnöm, levezeklenem.

A mozdony ütközője: a halál buzogányos ökle szétzúzta koponyámat. Ennek a mindenkinél erősebb box-ruak nem bírtam riposztot adni.

De a halál, miután látta, hogy most már egészen a karjai között vagyok, kegyesebben bánt velem.

Szép, puha földre fektetett — odadobott ki a mozdony halálos taszítása. A gyeplai csöndesen zivagtek körülöttem a biztató dalt, hogy immárom csak nyugalom várako-

zik reám.

De ezt az altató dalt megzavarta az emberek nyüzögése, lármája: a kik leszállottak a megállított vonatról és elkezdtek keresni az áldozatot: hogy segíthetnének rajta.

Leghamarabb talált rám egy tolvaj, a ki sietett a pénztárcámtól megfosztani. Azután az orvos, a ki sajnálkozva konstatálhatta a beállott halált. Legutójjára vetődött oda egy rendőrtisztviselő.

Föltették a kadavermet a vonatra és a gyilkos vas szörnyetek süvöltve ragadta tovább áldozatát.

Én már onnan felülről néztem mit csinálnak a holt testemmel. Hogy indul meg a vizsgálat, kiderítendő öngyilkosság, vagy baleset forog-e szóban? Mint boncolják és állapítják meg az orvosok, hogy ha szerencsétlenség történt is: az nem olyan megrendítő, mert az áldozat halálos betegségben szenvedett: előbb-utóbb elpusztult volna.

Igazuk volt: halálos betegségben szenvedtem: ember voltam.

Ebbe a betegségben akkor esik az ember, mikor a világra jön. És azután betegeskedik, míg eljön a hosszú betegség vége: a halál.

Az éjszaka behunyta csillagszemét.

A vasuti vágányok reszkettek a közel-

Belső-somogyi ev. ref. egyházmegyei rendkívüli közgyűlés Kaposvárton f. é. november 3-án.

Majdnem egyedüli tárgya e közgyűlésnek az esperes-választás levén, lefolyása rövid volt.

1. Az egyházmegye gondnoka Szabó Kálmán röviden megnyitván a közgyűlést előadja, hogy az esperes-választó szavazatok (60 érvényes) felbontatván, kitűnt, hogy: Begedy István volt-esperes 21, Csire István n.-bajomi lelkész 39 szavazatot nyert s így általános többséggel megválasztott esperes. De utánna felolvasta ez utóbbinak hozzá intézett levelét, melyben tudatja, hogy megválasztását el nem fogadhatja, mivel szerinte bizonyos okból a választást nem tekintheti szabad elhatározásból származottnak.

Hosszas tanácskozás után kimondta a közgyűlés, hogy a lemondást elfogadja s új választást rendel a lehető legrövidebb lejáratral, candidálás nélkül. A választás határidejének megállapítását az egyhmi gondnok-rabizza.

2. Az egyhmi tanácsbíróra megválasztott Barakonyi Kristóf homok-szt.-györgyi lelkész, valamint az egyhmi egyházi allegyző Ragályi László görgetegi lelkész az esküt letették. A szinte világi aljegyzőségre megválasztott dr. Nagy Sándor csurgói ügyvéd, valamint az egyhmi pénztárnokságra megválasztott Mozsonyi Sándor eskületétele — távollétünk miatt — a legközelebbi közlésre határozatott.

3. Olvastatott Antal Gábor püspök levele, melyben jelenti, hogy az építési állami-segély ügyében a miniszternél megjelent s azon választ nyerte, hogy az ügy keresztülvitele s illetőleg a 48,000 folyósítása egy hó alatt megtörténik.

4. A megelőző nap tartott főgymn. igazgató-tanács javaslatai felolvasatván, a közgyűlés több rendbéli módosítással a közérdekebb ügyekben következőleg határozott,

I. A, a főgymnázium 100 éves ünnepe, az új főgymn. épület felavatása a dunántúli ev. ref. egyházkerület jelenlétében s annak határozata értelmében 1898 év szeptember-hava 2-ik felében lesz és pedig kezdődni fog istentisztelettel a ref. templomban; szónok lesz az egyházmegye esperese, folytatólag az új főgymnáziumban, a zárkó letétel helyett a két emléktábla elhelyezése, illetőleg bemutatása, majd a tornacsarnokban az ünnepi beszéd, tekintettel a főgymnázium százéves történetére, tartja a főgymn. igazgató. Utánna ünnepi, alkalmi óda elszavalása dr. Horváth József tanár által; végül ugyan csak a tornacsarnokban a dunántúli ev. ref. egyházkerületi közgyűlés megnyitása Antal Gá-

bor püspök s Tisza Kálmán főgondnok által.

b. A nagyvendéglő dísztermében közebed 1/2 2 órákor.

c. Ebed után a főgymn. épületének belső megtekintése, a város közintézetének áll. tanítókepző-intézet s egyéb nevezetességeinek meglátogatása.

d. Este 8 órákor hangverseny, melynek tartására főgymnáziumunk egykori növendéke Tóth Lajos a b.-pesti zenede jeles tanára fog felkérteni.

e. Koncert után táncvigalom ugyan-csak ott.

Megjegyezzük, hogy az ünnepélyes aktusoknál a felkérés folytán egyesítendő áll. tan. kepezdei s főgymn. énekkar, majd ugyan-csak a pölgári dalkörből álló összesített énekkarok fognak működni.

II. A főgymnázium előtt levő 38 méter hosszú lekerítés helyett dísz-vasrács-kerítés jó.

III. A főgymn. park gondozására egy dolgozó kertész fog beállítani 250 frt. fizetéssel s az ó-kollegiumban két szobában való szabad lakással.

A közgyűlést közebed követte a Ferenc József-vedéglőben.

H i r o k.

— **Királyi kitüntetés.** Legnagyobb örömmel olvassuk, hogy Hejas Pál, főgymnáziumunk veterán tanára s lapunk munkatársa királyi kitüntetésben részesült és megkapta a koronával díszített aranyéremkeresztet. — Lapunk volt az, mely „Koronát az érdemnek” címmel hosszabb cikkben méltatta a kiváló férfi érdemeit s midőn íme látjuk a méltánylást, mely lapunk igénytelen szavait követte, csak fokozódhatik tiszteletünkre lelkes és lankadatlan buzgalmu tanferfi iránt, kinek nemcsak Somogyban vannak ószinte tisztelői és szeretői volt tanítványai, hanem ország-szerte is tisztelettel, kegyelettel emlékeznek udvarias és előzékeny modorára és nyájas és kegyes atyai bánásmódjára. — Egyelőre meg nem tudjuk a jubelium megtartásának programját, de már előre is felhívjuk Hejas Pál, most már ósz tanárunk tanítványainak figyelmét a nem-sokára tartandó ünneplésre, hogy volt kedves tanárunk előtt érdeméhez méltóan nyilváníthassuk szóval is, meg emléktárggyal is tiszteletünket s ragaszkodásunkat. Addig is melegen gratulálunk a kitüntetéshez, mert méltó jutalmat nyert a megérdemelt jutalomra méltó.

— **Halálozás.** Vajthó János bíróságunk telekkönyvi osztályának igtatója november

hó 1-én elhalt. Vajthó a telekkönyv felállítása óta aliandó, buzgó és lelkiismeretes hivatalnok volt bíróságunknak. Temetése 2-án délután nagy részvet mellett folyt le. Kóporsójára a bíróság díszes koszorút helyezett. A család következő gyászjelentést adta ki. Özv. Vajthó Jánosné, sz. Pap Rozália a maga-, gyermekei: Jenő, Zoltán és Lajos-, az elhunyt edes anyja: özv. Daruka Jánosné s az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatja a hű ferjének, a gondos atyának, halás gyermeknek és szerető rokonnak: Vajthó János telekkönyvi tisztviselőnek, elete 54-ik. boldog házasságának 15-ik évében, hosszú szenvedés s a halotti szent-segek ajtatos fölvetele után történt csendes kimulását.

— **Főuri vadászat.** Gróf Festetics Tasilló, több főuri vendége kíséretében, a napokban érkezik meg s a berzencei, taranyi és csurgói urodalmakban megkezdí az őszi fácányvadászatot, mi valószínűleg kitűnően fog sikerülni s minden esetre méltó lesz a gróf által tartottakhoz. A mint hozzavetőleg sejt-hető, legkevesebb 2000 drb kakast fognak lonni.

— **Halottak estélye.** Mindenszentek napján városunk közönsége is szépen rotta le a kegyelet adóját kedves halottai iránt. A temetőt valóságos virágzóu lepte el, sok sir izlesen volt díszítve és világosítva. Este nagy közönség látogatta a sírokat. A tanítókepző-intézet enekkara ezuttal is megemlekezett Cibor Mor volt igazgatójáról. Sirt-ját feldíszítette s több gyászdalt énekel-melyet a nagyszámu közönség ahitattal halgatott.

— **Mindazok,** a kik boldogult ferjem halála- es temetésekor részvetükkel nehez fájdalmunkban vigasztalásunkra voltak, fogadják forró köszönetünket,

özv. Vajthó Jánosné és gyermekei.

— **A Csurgóvid gáz. kör f. 1897.** evi november hó 11-en d. e. 9 órákor lh.-Berényben az urad. iroda-hejységben rendes felévi ülését fogja tartani. Az ülés egyik tárgya a gáz. körnek a beérkező aláírási iverk alapján újabb 3 évre való meg vagy meg nem alakulása fölött dönteni.

— **A korcsolyázók figyelmébe.** A tel közeledtével ismét a jég-sportra irányul figyelmünk. Felhívjuk azért ezen uton is a jég-sport iránt érdeklődők figyelmét arra, hogy f. hó 10-én szerdán d. u. 5 órákor a Korona vendéglő ettermében alakuló értekezlet lesz s egyuttal beszámoló a mult évről. Kérjük az érdeklődőket minél nagyobb számban való megjelenésre.

gő vonat megdörgő terhétől.

Én pedig távoztam a sinekről; egy ugrásnyira volt az állomás: váltottam egy zónabilétet és utaztam a vasuton elevenen.

Miért lettél öngyilkossá kérdezték tőlem a másvilágon?

Láthatatlan ajkáról csengett felém a hang, melyre éreztem, hogy muszáj válaszolnom. De nem tudtam mit válaszolni. Kezemet fejemhez szoritottam. Körülöttem sűrű homályos khaosz örvénylett tompa siketítő sugással. Ebből a khaoszból lassan kivált a föld képe, melyet elhagytam.

Ugy tetszett, mintha a föld minduntalan körülöttem keringene.

A tulvilágon voltam, de nem a csillagokat láttam, hanem a földet.

És nem emlékeztem rá hogy tulajdonképpen miért hagytam el.

A körülöttem forgó világ egész csillogó, csábító kaleidoszkópját tárta elém.

A föld szebbnek tűnt fel előttem, mint annak előtte.

Virágain több volt a pillangó, napfényében több a repeső madár.

Több szerelmes pár sétált a mezőkön, erdőben, — több boldogság hálafohászja szállt az égbe.

A búbájak ligete, hüse edes idyllekről suttagott.

Nefelejts virágok kelyhéből tündérek szállottak ki és fürödtek, uszáltak örömkönyeket síró öreg, mohos sziklabérc kristálypatakjában.

Több szín, több elevenség, több költészet volt az életben, mely gazdagon, csábítóan virult és illatozott és dalolt és sohajtozott onnan felém.

Hogy tudtam én azt elhagyni?

Csak úgy homályosan emlékeztem rá, hogy a földön találkoztam én egy leánnyal, a kinek azt mondtam; te vagy a menyországom.

Mikor az a menyországom elhagytam; azután kerestem föl ezt a másik menyországot.

Ebben is csalódtam, Társaságomat csupa merő magam faj-tāju öngyilkosok képezték. Azok mind betegek voltak a földnek.

Mind látott odalenn valakit a kit nem vett észre akkor, midőn vaksággal borította a szemeit egy rettenetes kór.

Az egyik gyászruhás anyát.

Másik egy síró gyermeket.

Harmadik egy egész kétségbeesett, nyomorban hártahagyott családot, mely mind egyetlen sir körül zokog és körmeivel vájja annak göröngyeit.

Hogy ők ezeket nem látták, mikor még

a földön voltak. Hogy ők azt hitték: el van tépve minden kötelek, mely őket a világhoz fűzi, midőn a bujtogató kísértésre hallgat-tak. Olyan kicsinyesnek, oly nevelésesnek tűnt föl mindenki előtt az az indok, mely őket az élet elvesztésére ösztönöztet! Szinte kikacagták magukat, ilyen semmiségekért eldobták magukat, mindenteket. Az egyik azért, mert koldusbotra jutott s azután becsületes munka árán kellett volna élnie.

A másik, mert hibát követett el — s nem iparkodott nevére újra tisztára mosni, de szennyes nevet vésetett a fejfára, szennyes nevet, melyet mutóidai megcsókolni restelle-nek? Hát nem bűnös, hát nem megbocsát-hatlan örölség volt az? És kacagák önmagukat: de ebben a kacagásban az önmagát maró guny kigyója sziszegett.

És folyton zaklatta, üldözte, őket egy hang, egy kérdés, egy vád.

Miért hagytátok el a földet? Belátjátok ugyebár, hogy balgatagok voltatok.

Aki az életben csalódik: az csak az életben nyerhet vigasztalást. Hát miért let-tetek öngyilkosokká? . . .

— **Rongyos egylet.** A Köznép által ilyen szerény címen ismert népnevelési egyletől akarunk szólni. A derék egyesületet, mely városunkban már évek óta áldásosan működik s mely évről évre annyi szegény gyermek rongyait cseréli fel meleg és jó ruhával, mult évben alig lehetett megmenteni. S néhány derék férfiú erélyén törött meg, hogy felnem bomlott. Az egyesület áll, bár igen szerény körülmények között. Alig támogatják s vajmi csekély az az összeg a mit a szegény gyermekek javára fordíthat. Közeledik az egyesület tevékenységének ideje. Itt a hideg idő s következnék a ruha segély kiosztás, ha volna miből. beszerezni az anyagot. Felhívjuk városunk nemes szívű közönséget, az egyesület támogatására. Hisszük, hogy közönségünk nem fogja megvonni filéreit a didergő ruhátlanoktól.

— **A gyékényesi állomás pályaudvara elkészült.** A kiszélesített pályaudvar föld és kavics munkalátat befejezték s a 3 par sint most helyezik el, a forgalom kívánalmainak így többé-kevésbé elég van téve, de a közönség még várhat. A hitvány és szűk állomás épülete csak jövőre kerül a sor, a mikor nagyobb varótermeket és egy restaurációt fognak emelni.

— **A becsület örültje.** Megrendítő eset történt Inkén egy szegény de becsületes földműves asszonyon. Egyik inkei földművestől kukoricát loptak. A káros kutatót a faluba, azonban eredménytelenül. Végre gyanúja Szabo Jozsefnére esett, a kire egyszerűen ráfogta a lopást és az előjáróság elé állította. A szegény asszony erősen tagadta a tettet s midőn látta, hogy a káros mindenaron őt téve felelőssé, az önézetes nő annyira szívére vette a valótlan gyanúsítást, hogy szegénynerzetében megőrült. A szerencsétlen not, a ki egy könnyelmű gyanúnak esett áldozatul, beszalították a kaposvári kórházba.

— **Kisebbedik a sötétség.** Nagy események előtt állunk. A város terén és az országutak mentén kisebb nagyobb csoportok verődnek össze s kíváncsian nézik a csoport közepén álló ásós, kapás embereket, hogy mit akarnak. Nagy dolgot művelnek azok terjesztik a világosságot, városunkban. Igen, mert hat nálunk minden tekintetben nagy a sötétség s a ki abból csak parányit is eloszlat az nagy ember. Az ásós, kapás emberek pedig ebben fáradoznak. Hat azaz hat egész lampa ducot erősítenek a földbe, tetejébe lámpát helyeznek, hogy holdvilágtalan éjjeleken az utas bele ne düljön az árakba s ki ne törje a nyakát. Haladunk! lassan, de biztosan. A jövő század vége felé ismét szaporodnak lámpáink s terjedni fog a világosság.

— **Nem lesznek színészek.** Havy Lajos színtársulatáról úgy látszik végleg le kell mondanunk, mert a megszorított színészek gázsi hiányában sehogyszem tudnak hozzánk utazni. Havy már a gyűjtött bérletjegyekre előleget is próbált szerezni, hogy azzal társulatának költséget fedezze, a kísérlet eredménytelen maradt. A sokszor becsapott közönség nem volt hajlandó bérletjegyeit előre megváltani. „A se pénz se posztó” közmondás legalább rajtuk nem teljesedik be.

— **„Magyarország”** teljesen független politikai napnap. Nincs lekötve senkivel szemben, nem áll sem egyeseknek, sem osztályoknak sem érdekköröknek szolgálatában. A „Magyarország” önzetlenül csupán egy czélt szolgál: az ország függetlenségének és önállóságának ügyet. Ez lebeg folyton szeme előtt és ennek elérésére törekszik. A „Magyarország” mindig és mindenkiel szemben tárgyilagos és elfogulatlan.

Egy mértéket ismer: az igazság mértékét, a melytől soha semmi körülmények közt el nem tér. A „Magyarország” szerkesztőségének és kiadóhivatalának megfeszített munkája folytán az összes országos és külföldi eseményeket legelőször hozza az olvasóközönség tudomására. A „Magyarország”-ot reggel már az ország távoleső részeiben is olvasni lehet. Hozza az az napi országgyűlést teljesen kimerítő szövegben, az az napi összes eseményeket úgy fővárosból, mint a vidékről és a külföldről. Hozza a bel- és külföldi teljes tőzsdei jegyzéket és árfolyamokat. Naponként közöl tárczát, regényt és más érdekes közleményeket. A ki a „Magyarország”-ot olvassa az az üzleti társadalmi és politikai eseményekről sok helyen az egész nappal előbb értesül, mint más lapokból. A „Magyarország” már is 30.000 példányban forog az olvasóközönség kezében s így rövid idő alatt elérte a támogatásnak azt a mértéket, a melylyel magyar lap eddig még nem dicsekedhetett. A közönség ezen támogatását a szerkesztőség a lapnak folytonos fejlesztésére s tökéletesítésére fordítja. A „Magyarország” előfizetési ára: április hóra 1 frt 20 kr., (április június) negyed évre 3 frt 50 kr., április december—hónapokra 10 frt 50 kr. Az előfizetési penzek postautalványon a kiadóhivatalba Budapest. Rostely utca 2. küldendők. „Magyarország” kiadóhivatala. — Ajánljuk olvasó közönségünk figyelmébe a pártatlan politikai lapot, melynek a többi lapok feletti elonye abban is nyilvánul, hogy már reggel jelenik meg és így a napi lapok esti kiadásait pótolja is.

Csarnok.

Kérdezd . . .

Kérdezd: Ha többé nem szeretnél, Brnák-e elfelejteni?
És e fájó, kínos gondolatot Tudnám-e még soka viselni?
S idők multán vajjon nyujtanám-e
Más leányak férfi jobbjomat . . .
Úgy hogy, feléd nem is szállna többé
Csak egy futó, röpke gondolat?

Mért kérdezd? Mondd! Azt hiszed talán,
Hogy, amely szív igazán szeret,
Az, amiú könnyen lángalobban,
Olyan könnyen ismét elfeled?
S képes lenne hitet megtagadva
Esküvésre nyitni ajkakat . . .
S szent érzelmet, szerelmet hazudni,
Bűskén hordva körül homlokát?

A szív olyan, minő a tiszta ég,
Mindaketto olyan titoktelt.
Bele nézünk, tisztán látunk belé;
S még sem tudjuk, magába mit rejt?
S valamint csak egy nap van az egen
Mely ragyog oly tisztán fényesen . . .
Úgy csak egy láng van a szívnek mélyén:
És ez . . . ez a láng . . . a szerelem.

Drága szívem! Azurkek egemen
Te vagy az én rogyogó napom;
S fensugárd szívembe bocsátva,
Ott tanyáznak forrón lángolon.
S miként, ha a nap estve letűnik,
Sötét éj borul a földre le . . .
Úgy szívemnek — szep arcod eivouva —
Soh' se volna újra reggele.

Baranyay János.

APRÓSÁGOK.

Nincs helyi hír! . . .

Egy riporter tragédiája.
Jelenet a kaszinóban.

Egy ur (becsapja losszusán a lapot.)
Így én is tudnék lapot csinálni. Üres tárcsa, nagykeftű politizálás, de helyi hír minél kevesebb.

Második ur. Pedig egy vidéki lap első és legfontosabb kelleke a bő és jó helyirovat.

Első ur. Úgyes reporter kellene. Így megbukik a lap.

Chorusban: megbukik a lap.
(A lapkiadó a szomszéd asztalnál ül és fültanuja a jelenetnek. Rohan a szerkesztőhöz.)

II jelenet a szerkesztőségben.

A kiadó (magas hangon.) szerkesztő ur, baj van. A lapot mindentűn visszautasítják, mert nincs elég helyi hír, vagy lesz a holnapi lapban hat hasáb helyi hír vagy kijelentem a lapban hogy a riporter egy lelkiismeretlen lusta fráter, — a ki annyit ért a lapcsináláshoz, mint a hajdu a harangöntéshez.

Szerkesztő (két hanggal lejjebb a fülelő, de majdnem asztal alá húzódo riporterhez.) Hallja! Miket kell nekem hallanom a maga szépséges szemeiért. Vagy lesz a holnapi lapban tíz hasáb helyi hír, vagy felspekelem az urat erre az ollóra. Értette. Merjen még egyszer előleget kérni . . .

Riporter az után magában: az ollótól egy igazi újságíró nem fél, hanem előleg kérdés — bánt. Az összes hírforrások bevanak dugulva vagy zombolkozva. Egy kis pletyka sem kereng. Isten neki végig házalom a hivatalokat.

I. helyen.

Riporter: kiadó ur valami érdekes hirt.
Kiadó: a nagy baromi kisbiró udvarából tegnap ismeretlen tettesek két tyukot elemeltek.

Riporter (késéghbe esve.) Csak ez? Kiadó: Furesz, persze. Riporter (savanyu arccal elkullog.)

II. Helyen.

Riporter: tanácsos ur, nem akadna valami a lap számára.

Tanácsos: absolute semmi. A mi a hivatalban történik — az titok. Az ember nem lehet eléggé óvatos. Egy-egy elejtett szóból hasábokat irnak. Tessek gyűlésekről refelálni.
Riporter: De ma nincs gyűlés, helyi hír pedig kell.

A tanácsos: Nincs! Punktum.

Riporter köszönöm. Aas szolgálja. III. Rendőrségnél.

Jó napot biztos ur. Hogy és miként? Mi újság? Mi újság?

A biztos (mogorván.) Semmi, ha volna sem mondanám meg, persze mikor hír kell, jók vagyunk, de bezzeg kit ütnek, szidnak minden lapban mint a rendőrséget. Nem történt semmi, alás szolgálja.

Jelenet a riporter lakásán.

Riporter (az asztalnál ül.) Hiában nincs, nem történik semmi. De hol a belátás. Minden szerkesztő zsarnoknak született. Nem ad többet előleget. Hát hogy élek én meg előleg nélkül. Már három holnapra kiszédtem a fizetésemet. Az utcára csak nem mehetek lakni? Ej írjunk egy riport cikket,
Szenzációs öngyilkosság.

Ma délután városunk tulontul nyugodt életet egy szenzációs öngyilkosság híre verte föl. Szaladár Aladár lapunk ismert riportere a városszerte kedvelt újságíró az előleg város negyedi lakásán felakasztotta magát. A szegény fiatal ember már két órája meg volt halva, mikor a kéziratért jövő szedőgyerek lármájára feltörték a szoba ajtaját. Rémes, borzasztó . . . stb.

Következnek az alfejezetek, az öngyilkosság oka, az öngyilkosság hatása, az öngyilkos élettrajza, a szerkesztőség gyásza, előkészületek a temetésre.

Mikor a cikk kész, borítékba teszi, megcimezi, a szerkesztőségbe küldi és az üres fogastra felakasztja magát.

964. sz. v. 1897.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó az 1881. év LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbiróság által 5873/1897. számú végzéssel Pranyer Károly zakányi lakos végrehajtató javára Jezeruczky Jenő zakányi lakos ellen 32 frt 61 kr. tőkekövetelés és járuteka, erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag felül és lefoglalt és 311 frtra becsült.

szobabutorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak

Mely árverésnek a helyszínén, vagyis Zákanyban alaperesek lakásánál leendő eszközökre

1897. évi november hó 13-án d. e. 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 10. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. t. cz. 111. rendelkezéshez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentésük.

Kelt Csurgón, 1897. év október hó 27-ik napján.

CIFFRAY KÁLMÁN
kir. bir. végrehajtó.

1-1

1027. sz. v. 1897.

Arverési hirdmény.

Alulírott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 103. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbírósg által 6089.1897. számú végzéssel a somogy-csurgói takarékpénztár r. társ. végrehajtató javára ifju Döme István és társ. surdi lakosok ellen 175 frt tőkekövetelés és járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 431 frtra becsült lovak, tűzifa. gabna stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén, vagyis Surdon alperesek lakásán leendő eszközökre

1897. évi november 16-án d. u. 2 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezeá árverésen az 1881. évi LX. s. c. 10. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az 1881. évi LX. t. c. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy adpig szóval bejelentésük.

Kelt Csurgó, 1897. év október hó 28-ik napján.

CIFFRAY KÁLMÁN
kir. bir. végrehajtó.

Pályázat hirdetés szolgálai állásra.

A csurgói áll. segély. ev. ref. főgimnáziumhoz **harmadik szolgára** van szükség egyelőre ideiglenesen egy évre, fizetése lesz **250 frt s egy szobából álló lakás.** A kérvény felszerelve keresztelelővével, hatósági, orvosi- s esetleg szolgálati bizonyítvánnyal **1897. nov. 12-ig** alulírottnál nyujtandó be. Az állást nov. 15-én el kell foglalni.

Előnyben részesül, ki a kertészeti teendőkbén jártas.

Csurgó. 1897. nov. 6.

Dr. Vida Károly
főgimu. igazgató.

1-1

I. magyar királyi szabadalmazott
OSZTÁLY SORSJÁTÉK.
Huzás november hó 11-én.

A magyar kir. osztálysorsjáték
50.000 nyereménynek
jegyzéke.

A legnagyobb nyeremény a játékterv
9. §. szerint

1.000.000 korona
Egy millió

A nyeremények különleges beosztása a
következő:

Nyeremények	Korona
1 a	600,000
1 "	400,000
1 "	200,000
2 "	100,000
1 "	90,000
1 "	80,000
1 "	70,000
2 "	60,000
1 "	40,000
5 "	30,000
1 "	25,000
7 "	20,000
3 "	15,000
31 "	10,000
67 "	5,000
3 "	3,000
432 "	2,000
763 "	1,000
1238 "	500
90 "	300
31700 "	200
3900 "	170
4900 "	130
50 "	100
3900 "	80
2900 "	40

50000 nyeremény és jutalom 13.160,000 kor.
összegeben, mely 6 osztályban sorsoltatik ki.

Az 1897. év február hó 27-iki törvény szerint a kis lutri megszűnik és ezen osztály sorsjáték által pótolatik. Németországban. ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállanak és az illető sorsjegyek eladatnak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 eredeti sorsjegyből és **50.000** pénznyereményből

A nyerési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri, vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélye kel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyeremény a mellette álló nyeremény jegyzékből látható; ezen nyeremények 6 részben lesznek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kiűzetetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

6 frt egy egész eredeti sorsjegy
3 " egy fél " " "
1.50 " egy negyed " " "
0.75 " egy nyolczad " " "

A húzások a fővárosi vígadó épületében nyilvánosan történnek a kir. kormány felügyelete alatt és egy kir. közjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben elárusítjuk vagy utánvétellel, vagy az összeg postautalvánnyal beűküldése ellenében ajánlott levélben elkűldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőink minden egyes húzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzéket.

Rendelvényeket a húzás napjáig november hó 11-ig fogadunk el.

Török A. és Társa

a magy. királyi szabad. osztály-sorsjáték főelárusító,

BUDAPEST, Váci-körut 4.P. szám.

F. évi november hó 11-én

kezdődik az

**Első magy. kir. szabadalmazott
Osztálysorsjáték**

I. osztályának húzása.

100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben:

1.000.000 korona.

Különös nyeremények:

600.000, 400.000, 200.000, 2 a 100.000, 90.000, 80.000, 70.000, 2 a 60.000 korona.

és így tovább; egészben 5 hónap alatt 6 osztályban.

13.160.000 korona lesz kisorsolva.

Eredeti sorsjegyek árai tervszerűleg:

egy egész 6 frt, egy fél 3 frt, negyed 1 frt 50 kr, nyolczad 75 kr.

Megrendeléseket kérjük mielőbb, de november 11-ike (húzás kezdete előtt)

Török A. és Társa czeghez Budapest, Váci-körut 4.P. küldeni.

Kívágandó.

MEGRENDELÉSI BÁRCZA.

Török A. és Társa uraknak

Budapest, Váci-körut 4P.

Kérem nek m I. osztályu eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt bekűldeni.

) utánveendő
) postautalvánnyal
) küidetik
) mellékelve.
) (A szükségtelen rovat törörendő.)

Vezeték és keresztnév:

Lak-hely: Megye: